

вършено еднакво. Безъ това билъ невъзможенъ животътъ въ голѣмитѣ градове, невъможна била общата работа по желѣзницитѣ. Още въ началото на миналия вѣкъ въ Парижъ било възприето, чрезъ гърмежъ съ орждие, да се съобщава, кога е 12 часа. Но по такъвъ начинъ провѣрката на часовницитѣ не била точна, понеже за звука е нужно време, докато достигне до различнитѣ части на града. Чрезъ звукъ не могло да се достигне точно уравниване на часовницитѣ.

Едва съ въвеждането на електрическия часовникъ и провѣрката на часоветѣ по радиото е постигнато това — да може да се говори за времето въ даденъ градъ, а също и за времето по различнитѣ мѣста на земята. По-голѣмитѣ радиостанции, въ опредѣленъ часъ, по опредѣлено съставено правило, даватъ сигнали за провѣрка на точното време.

Интересно е да се отбележи, до каква най-голѣма точностъ се е достигнало въ единъ съвършенъ часовникъ. Единъ отъ най-точнитѣ хронометри — хронометъра на Рифлеръ (какъвто имаме въ Дирекцията на метеорологията — въ София), за единъ день си измѣня хода на 0.0008 секунди, или ако върви 1000 дни, ще измѣни хода си на една минута.

Една наша народна мъдростъ казва:

Времето е злато, времето е пари;
но то е крилато, добре го пази!

Така ценено времето, виждаме какъ човѣкъ, още отъ най-дълбока древностъ, се е стремѣлъ да го мѣри и разумно използва. И най-после достига до тамъ, че и най-малката частъ отъ единъ мигъ той вече може да измѣрва.

Свикнете и вие, наши млади читатели, да цените и разумно използвате времето, даже и тогава, когато играете.